

Temat: Skąd ta radość? Wisława Szymborska „Radość pisania”

Na dzisiejszej lekcji będziemy rozmawiać o wierszu Wisławy Szymborskiej „Radość pisania”.
Zastanowimy się, skąd się bierze tytułowa radość.
Notatka w zeszycie.

Synonimy do słowa radość:

- Zachwył
- Wesołość
- Zadowolenie
- Przyjemność
- Satysfakcja
- Spełnienie
- Uciecha
- Szczęście
- Frajda
- Rozradowanie

Tekst wiersza „Radość pisania” Wisławy Szymborskiej.

Dokąd biegnie ta napisana sarna przez napisany las?
Czy z napisanej wody pić,
która jej pyszczek odbije jak kalka?
Dlaczego łeb podnosi, czy coś słyszy?
Na pożyczonych z prawdy czterech nóżkach wsparta
spod moich palców uchem strzyże.
Cisza - ten wyraz też szeleści po papierze i rozgarnia
spowodowane słowem "las" gałęzie.

Nad białą kartką czają się do skoku
litery, które mogą ułożyć się źle,
zdania osaczające,
przed którymi nie będzie ratunku.

Jest w kropli atramentu spory zapas
myśliwych z przymrużonym okiem,
gotowych zbiec po stromym piórze w dół,
otoczyć sarnę, złożyć się do strzału.

Zapominają, że tu nie jest życie.
Inne, czarno na białym, panują tu prawa.
Okamgnienie trwać będzie tak długo, jak zechce,
pozwoli się podzielić na małe wieczności
pełne wstrzymanych w locie kul.

Na zawsze, jeśli każę, nic się tu nie stanie.
Bez mojej woli nawet liść nie spadnie
ani źdźbło się nie ugnie pod kropką kopytka.

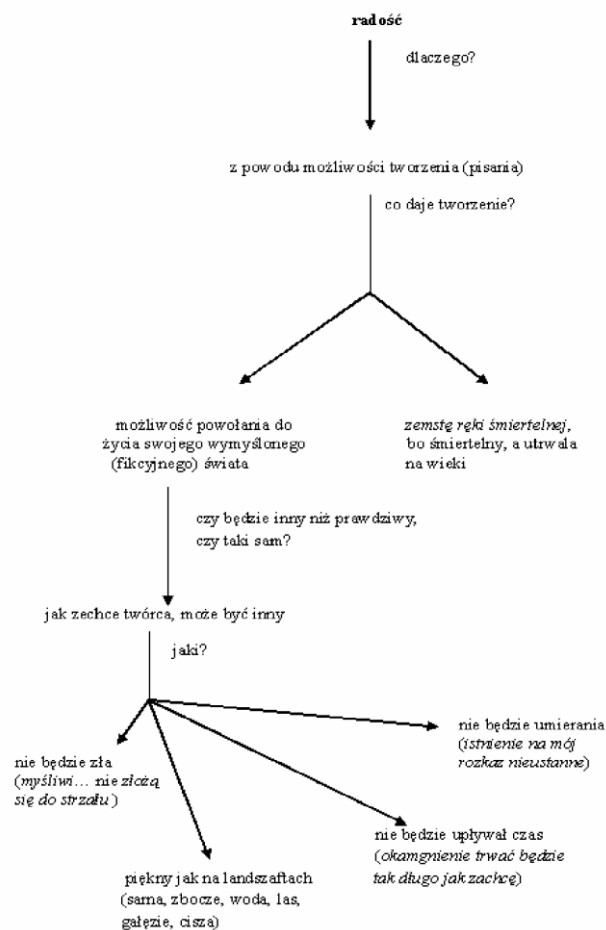
Jest więc taki świat,
nad którym los sprawuje niezależny?
Czas, który wiąże łańcuchami znaków?
Istnienie na mój rozkaz nieustanne?

Radość pisania.
Możliwość utrwalania.
Zemsta ręki śmiertelnej.

Przeczytajcie wiersz i otwórzcie link z jego recytacją:

<https://www.youtube.com/watch?v=AvL2qyEDRyA>

Wnioski podsumowujące:

Wiersz W. Szymborskiej - laureatki (Nagrody Nobla) wydany został w 1967 r. w tomiku („Sto pociech”). Utwór dotyczy samego (tworzenia). To prezentacja postawy (poetki) wobec własnej twórczości, którą traktuje z typową dla siebie (ironią). Tematem jest tytułowa (radość pisania). Wynika ona między innymi z powodu władzy nad kreowanym przez poetkę (światem). Radość to nie eksplozja uczuć, raczej (zadowolenie) z możliwości tworzenia sensu bycia poetką.

Jej (refleksje) skłaniają do myślenia każdego z odbiorców. Poetka dochodzi do wniosku, że radość pisania jest ponad wszystko, jest (nieśmiertelna).

Zadanie domowe.

Ułóż 2 -3 pytania jakie zadałbyś poetce w związku z wierszem „Radość pisania”
Pytania prześlij na mój adres do 10 czerwca.